

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
- SECȚIA I CIVILĂ -

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1534/2018

DOSAR NR. 1984/97/2018

ȘEDIȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 1 OCTOMBRIE 2018

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: Pupăză Mihaela Liliana	- Judecător
Rista Nicoleta Eugenia	- Asistent judiciar
Florea Ionela	- Asistent judiciar
Sileam-Resedia Diana	- Grefier

Pe rol se află soluționarea *litigiului de muncă*, privind pe **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Herepean Nicolae**, în contradictoriu cu **Liceul Tehnologic „Constantin Bursan” Hunedoara**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă consilier juridic Radu Cristiana pentru a reprezenta interesele organizației sindicale și ale membrului de sindicat, lipsă fiind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefier, după care:

Instanța constată că este competentă să soluționeze prezenta cauză conform art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana, depune la dosarul cauzei delegație de reprezentare și arată că nu mai are alte cereri de formulat, sens în care solicită acordarea cuvântului pe fondul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții procesuale de soluționat sau probe de administrat, instanța declară închisă cercetarea procesului, deschide dezbaterile și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris, pentru motivele expuse pe larg în cuprinsul cererii de chemare în judecată, *fără cheltuieli de judecată*.

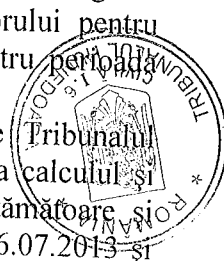
Considerând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, instanța închide dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 07.05.2018, sub nr.1984/97/2018, **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Herepean Nicolae** a chemat în judecată pârâtul **Liceul Tehnologic „Constantin Bursan” Hunedoara**, solicitând obligarea pârâtului la calculul și plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15 % din salariul de bază, pentru perioada 06.12.2016– 30.01.2018, actualizate în funcție de rata inflației la data efectivă a plății.

În fapt, reclamantul a arătat că prin sentința nr.2581/2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara a fost admisă acțiunea formulată, fiind obligată unitatea de învățământ la plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de până la 15% din salariul de bază, începând cu data de 26.07.2013 și

până la data pronunțării sentinței, că instanța de judecată a constatat că membrul de sindicat trebuia să beneficieze măcar de o sumă compensatorie tranzitorie care să acopere diferența dintre drepturile salariale avut în decembrie 2009 și cele determinate de legislația actuală de salarizare, respectiv sporul pentru condiții periculoase și vătămătoare și că drepturile salariale câștigate în instanță nu au fost acordate nici ulterior pronunțării hotărârii instanței și până la data de 30.01.2018, data intrării în vigoare a HG nr. 34/2018. A mai arătat că sistemul de salarizare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din perioada ianuarie 2010 – iulie 2016 s-a menținut și în perioada august 2016 – ianuarie 2018, că sunt aplicabile dispozițiile art. 3 indice 3 și art. 3 indice 4 din OUG nr. 20/2016, precum și art. 1 din HG nr. 582/2016.

De asemenea, reclamantul a susținut că ulterior a fost adoptată Legea nr. 153/2017, fiind aplicabile în cauză dispozițiile art. 23, art. 38 și art. 39, că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi, hotărâri ale Guvernului, ordine ale ministrului de resort), precum și prin contractele colective de muncă, în aplicarea cărora au fost adoptate și hotărâri ale comisiei paritare de la nivelul inspectoratului școlar, între aceste drepturi regăsindu-se și sporul pentru condiții vătămătoare și periculoase în cuantum de 15% din salariul de bază pentru personalul care, în realizarea sarcinilor de serviciu, lucrează cu calculatorul cel puțin 50% din programul de lucru. A mai susținut că legile succesive de salarizare din perioada ianuarie 2010 – iulie 2016, începând cu Legea-cadrul nr. 330/2009 au instituit principiul menținerii în plată a drepturilor avute la sfârșitul lunii decembrie 2009, că față de faptul că personalul din învățământ a beneficiat până la data de 31 decembrie 2009 de plata sporului pentru condiții periculoase/vătămătoare, este evident că începând cu data de 1 ianuarie 2010 membrii de sindicat trebuiau să beneficieze de plăți compensatorii care să conducă la o valoare egală cu suma avută la data de 31 decembrie 2009 și că din succesiunea actelor normative privitoare la salarizarea personalului din învățământul preuniversitar rezultă faptul că în intervalul 1 ianuarie 2010 și până la data de 30.01.2018 nu s-a adoptat vreun regulament care să prevadă locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, precum și condițiile de acordare a acestuia.

Totodată, reclamantul a arătat că în susținerea acțiunii sunt relevante și cele dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea recursului în interesul legii, prin decizia nr. 11/2012, în sensul că art. 30 alin. (5) din Legea nr. 330/2009 reprezintă o normă de protecție, intenția legiuitorului fiind de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, deci inclusiv menținerea sporurilor, între care și cel pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

Reclamantul a mai arătat că salariul de bază pentru perioada august 2016 – ianuarie 2018 nu poate fi mai mic decât salariul de bază aferent lunii iulie 2016, iar față de faptul că membrul de sindicat își desfășoară activitatea în aceleași condiții este evident că trebuie să beneficieze de acordarea sumelor compensatorii aferente sporului pentru condiții vătămătoare sau periculoase.

De asemenea, reclamantul a susținut că în speță sunt incidente și dispozițiile art. 20 alin. (1) din Constituția României și documentele internaționale ratificate de România sau la care România este parte, în speță art. 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale, că instanțele de judecată au reținut deja în mii de dosare având ca obiect plata diferențelor salariale cuvenite personalului didactic faptul că în practica CEDO s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art. 1 din protocolul nr. 1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde cel puțin o speranță legitimă în exercitarea efectivă a dreptului său.

În drept, reclamantul a invocat art. 148 și urm., art. 194 Cod procedură civilă, art. 268 alin. (1) lit. c) Codul Muncii, art. 28 și art. 208 - 211 din Legea nr. 62/2011, OUG nr. 20/2016, HG nr. 582/2016.

Acțiunea este **scutită de la plata taxei judiciare de timbru**, conform art. 270 Codul Muncii. Pârâtul, legal citat, **nu a formulat întâmpinare** și nu a propus probe în apărare.

Reclamantul a depus, în copie, împuternicire (f.5), adeverință emisă de unitatea de învățământ (f.6), sentința civilă nr.2581/2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 3229/97/2016.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Din adeverința emisă de unitatea de învățământ pârâtă rezultă că reclamantul face parte din categoria personalului didactic de predare/didactic auxiliar, fiind încadrat pe postul de inginer sistem, și a avut calitatea de salariat în unitatea pârâtă, beneficiind până la data de 01.10.2010 și de plata sporului de 15% din salariul de bază, pentru activitatea prestată în condiții vătămătoare.

Ulterior acestei date nu a mai beneficiat nici de plata sporului, nici de plata unor sume compensatorii reprezentând echivalentul acestui spor, deși și-a desfășurat activitatea în aceleași condiții de muncă.

Prin sentința civilă nr.2581/2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 3229/97/2016 pârâtul a fost obligat la calculul și plata către reclamant a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15% din salariul de bază, începând cu data de 26.07.2013 și până la data pronunțării sentinței, actualizate cu rata inflației la data plății efective.

S-a reținut de către instanță că acordarea inițială a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare s-a realizat în condițiile art. 50 alin. (12) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic și în baza art. 8 alin. (1) lit. a) din H.G. nr. 213/1998 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, potrivit căruia în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, poate fi acordat, pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.

Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului și condițiile de acordare s-au stabilit de Consiliile de Administrație ale unităților de învățământ după parcurgerea procedurii de evaluare a riscurilor profesionale de la locurile de muncă, realizată la nivelul tuturor unităților din subordinea Inspectoratului Școlar al Județului Hunedoara. Acest spor s-a acordat în mod efectiv salariaților din învățământ care utilizează calculatorul cel puțin 50% din timpul de lucru în executarea sarcinilor de serviciu prevăzute în fișa postului, respectiv: profesor de informatică, informatician, inginer de sistem, laborant pentru informatică, analist programator, analist programator ajutor, operator control date, secretar, administrator financiar și de patrimoniu, bibliotecar (cu fond de carte informatizat), alte categorii de personal.

Conform art. 1 alin. (2) din Legea - cadru nr. 330/2009, de la 1 ianuarie 2010 „drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege”.

Potrivit art. 30 alin. (5) din lege, în anul 2010, *personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal*, iar potrivit art. 6, pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la lege sau nu au fost incluse în salariile de bază, *...sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.*

Din interpretarea dispozițiilor legale rezultă fără echivoc intenția legiuitorului de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, stabilind în esență că salariații din sistemul public au dreptul de a avea în luna ianuarie 2010 un salariu egal cu salariul de bază de care ar fi trebuit să beneficieze în luna decembrie 2009, potrivit dispozițiilor legale, *la care se adaugă atât sporurile cu caracter permanent care sunt incluse în salariul de bază potrivit noului sistem de salarizare, cât și sporurile cu caracter permanent acordate efectiv în luna decembrie 2009 dar care nu se mai regăsesc în anexele la noua lege de salarizare lege.*

În speță, reclamantul a beneficiat efectiv de spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare în luna decembrie 2009, însă acesta nu i-a mai fost acordat după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, cuantumul sporului nefiind reglementat expres în anexa privind salarizarea personalului din învățământ.

S-a constatat însă că și ulterior datei de 01.01.2010, legiuitorul a menținut acest spor în condiții similare celor cuprinse prin HG nr. 281/1993, respectiv în ANEXA nr. II, Secțiunea 2, art. 3 alin. 1 lit. a din Legea nr. 330/2009: „În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea pot fi acordate personalului salariat potrivit anexelor nr. II/1.1-II/14, cu respectarea prevederilor legale următoarele categorii de sporuri: a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la

15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective”. Or, salarizarea personalului din învățământul preuniversitar se regăsește la anexa nr. II/1.2 din lege.

Modalitatea concretă de acordare a sporului în discuție era reglementată prin dispozițiile cuprinse în alin. (2) al aceluiași articol, în conformitate cu care locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor prevăzute la alin. (1) lit. a - c, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc prin regulament de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului. *Dispoziții similare se regăseau și în punctul 17 lit. a din subsecțiunea «Sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ», precizându-se ca «Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc prin regulament de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor și cu avizul comun al Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale».*

Cum în perioada de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 330/2009 nu a fost adoptat de către ordonatorul de credite Regulamentul de acordare a sporurilor personalului din învățământul preuniversitar, reclamantului nu i-a mai fost acordat sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare și nu a beneficiat nici de sume compensatorii echivalente cu acest spor, fapt ce rezultă din statul de plata depus la dosar.

Potrivit art. 5 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din OUG nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, „Începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează: ...b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, ... se acordă în aceleași cuantumuri de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009...”...În cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea”.

Pasivitatea ordonatorului principal de credite de a emite și supune spre avizare un regulament privind acordarea unor sporuri prevăzute de lege (obligație legală imperativă stabilită în sarcina acestuia), nu poate lipsi de substanță un drept material născut prin efectul legii, atâta timp cât temeiurile ce au stat la baza acordării inițiale a sporului nu s-au modificat, iar reglementarea acestui spor nu a fost suprimată, dimpotrivă, s-a menținut.

În cauză, fiind vorba de un spor expres reglementat în cuprinsul Legii nr. 330/2009 în beneficiul categoriei de personal din care face parte și reclamantul și care nu a fost inclus în salariul de baza stabilit conform noii legi, **rezultă că trebuia acordat în continuare cu titlu de sumă compensatorie, în cuantumul avut la data de 31.12.2009, cu respectarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b din OUG nr. 1/2010 anterior citat.**

Această stare de fapt s-a perpetuat și în anii următori.

În primul rând, s-a reținut că **Legea nr. 284/2010** a prevăzut în Anexa II art. 14 dreptul personalului din învățământ la un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, în aceleași condiții ca și Legea nr. 330/2009.

Potrivit art. 1 alin. (5) din **Legea nr. 285/2010** „și în anul 2011 sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu acordate potrivit OUG nr. 1/2010 se cuprind în salariul de bază, în măsura în care persoanele în cauză își desfășoară activitatea în aceleași condiții, adică în aceeași funcție cu cea deținută înainte de 31 decembrie 2009”.

Prin **Ordinul nr. 42/2011** s-au aprobat Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010, stipulându-se la cap. II - Stabilirea salariilor lunare brute în anul 2011 - că „*sporurile pentru condiții de muncă stabilite în baza Legii-cadru nr. 330/2009 se acordă până la aprobarea regulamentelor prevăzute la art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 numai persoanelor care au beneficiat de aceste sporuri și numai în măsura în care activitatea se desfășoară în aceleași condiții de muncă*”.

În Anexa nr. 1 lit. F punctul 4 din ordin „Stabilirea salariilor personalului didactic de predare” se arată că ”*Pentru personalul din învățământ care în timpul anului 2011 nu mai primește unele drepturi salariale, care nu au făcut parte din salariul de bază, respectiv nu au constituit bază de calcul pentru alte drepturi salariale, ca urmare a faptului că nu se mai îndeplinesc condițiile (spor pentru zonă izolată, spor pentru condiții vătămătoare etc.), acestea nu se vor mai acorda în cuantumul primit. În cazurile când o parte din sumă a fost cuprinsă în compensația tranzitorie, reținerea se face corespunzător*”

Rezultă că neacordarea drepturilor salariale rezultând din sporul pentru condiții vătămătoare putea afecta doar salariații care nu mai îndeplineau condițiile inițiale de acordare, nu și cadrele didactice care aveau recunoscut acest drept la data adoptării legii salarizării unitare și care lucrează în continuare în aceleași condiții.

Începând cu 13.05.2011, încadrarea și salarizarea personalului didactic auxiliar din învățământ s-a realizat în baza **Legii nr. 63/2011** care prevede o altă modalitate de stabilire a salariului de bază, însă sporul pentru condiții periculoase și compensația tranzitorie acordată potrivit actelor normative anterioare a fost menținută pentru persoanele încadrate anterior, conform prevederilor exprese conținute în **Metodologia de calcul a drepturilor salariale din Anexa 5 cap. II art.2 alin. 3** unde se dispune că „*Pe lângă salariul de bază definit potrivit alin.2, se acordă, după caz, spor pentru condiții de muncă, spor pentru vechime în muncă, precum și compensații tranzitorii*”. Așadar, Legea nr. 63/2011 interzicea stabilirea unor compensații tranzitorii doar în situația contractelor de muncă încheiate după intrarea sa în vigoare.

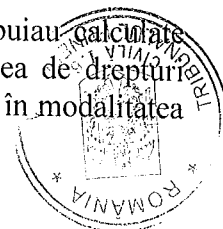
Pe de altă parte, Legea nr. 63/2011 a păstrat principiul garantării în plată a dreptului salarial câștigat, instituit prin noul sistem de salarizare al personalului bugetar, în sensul că pe de o parte a menținut în beneficiul personalului didactic și didactic auxiliar reglementarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare în cuantum de până la 15%, dispoziții similare cu cele din Legea nr. 330/2009 și Legea nr. 284/2010.

La art. 6 din Anexa nr. 5 – Capitolul II „Metodologia de calcul al drepturilor salariale personalului didactic auxiliar” s-a prevăzut că „(1) În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, condiții periculoase sau vătămătoare, personalul salarizat poate primi un spor de până la 15% din salariul de bază calculat, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă respective, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. (2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea partenerilor sociali, în limita prevederilor din regulamentul aprobat, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare emise de către autoritățile abilitate în acest sens. (3) ***Până la aprobarea regulamentului prevăzut la alin.(2), sporurile pentru condiții de muncă, aprobate în condițiile legii, se acordă numai persoanelor care au beneficiat de aceste sporuri și numai în măsura în care activitatea se desfășoară în aceleași condiții***”.

Astfel, prin normele speciale cuprinse în Legea nr. 63/2011 s-a recunoscut în mod expres beneficiul sporului în discuție și până la aprobarea regulamentului, în favoarea persoanelor care au beneficiat de aceste sporuri, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Reclamantul nu a beneficiat de aceste drepturi nici în anul 2011, deși în lipsa recunoașterii sporului în baza Legii nr. 63/2011 era îndreptățit ca la stabilirea salariului brut să i se acorde suma compensatorie tranzitorie pentru sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare în cuantumul efectiv plătit anterior apariției Legii nr. 330/2009.

Aceasta deoarece, drepturile salariale începând cu data de 01.01.2010, trebuiau calculate pornind de la preluarea celor aflate în plată în luna decembrie 2009, prin noțiunea de drepturi salariale înțelegându-se: **salariul de bază** (stabilit în raport de Legea nr. 330/2009 și în modalitatea

prevăzută de art. 5 alin. 1 și art. 5 alin. 6 ale OUG nr. 1/2010), *sporurile prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 63/2011* (atât cele care se includ în salariul de bază, precum și cele care nu se introduc în acesta, dar care se acordă în aceleași cuantumuri de la 31 decembrie 2009, personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, în temeiul art. 5 lit. a și b din OUG nr. 1/2010), *suma compensatorie cu caracter tranzitoriu* (care să acopere diferența dintre drepturile salariale avute în luna decembrie 2009 și cele determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu OUG nr. 1/2010, fără a se putea depăși cuantumul individual al salariului stabilit pentru luna decembrie 2009).

Sistemul de salarizare în privința personalului didactic și didactic auxiliar s-a menținut și în perioada 2012-2016, prin aplicarea prevederilor Legii nr. 63/2011, aspect reglementat anual prin art. II alin. 3 din Legea nr. 283/2011, art. 2 din OUG nr. 84/2012, art. 1 alin. 4 din OUG nr. 103/2013, art. 1 alin. 3 din Legea nr. 28/2014, art. 2 din OUG nr. 57/2015.

În aceste condiții, considerentele în raport de dispozițiile Legii nr. 63/2011 își mențin valabilitatea și în ceea ce privește plata sumei compensatorii echivalente cu sporul pentru condiții periculoase și vătămătoare în anii 2012 – 2016, dispozițiile legale privind încadrarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar nefiind modificate.

Se reține că prin OUG nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative s-a prevăzut la art. 3³ alin. (1), (4) și (5) de la pct. 1 astfel: „(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții (...) (4) Pentru personalul didactic de predare, de conducere, îndrumare și control, la salariul de bază stabilit potrivit anexei nr. 2, se acordă următoarele sporuri și indemnizații, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de lege, astfel: (...) d) la cuantumul salariului calculat conform lit. a)-c) se adaugă sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, în același cuantum cu cel stabilit pentru luna iulie 2016. (5) Pentru personalul didactic auxiliar, la salariul de bază stabilit potrivit anexei nr. 2, se acordă următoarele sporuri și indemnizații, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de lege, astfel: a) indemnizație pentru învățământul special, care se determină prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază; b) gradație de merit, care se determină prin aplicarea procentului de 25% la salariul de bază; c) sporul de stabilitate, care se determină prin aplicarea procentului de 15% asupra valorii rezultate din însumarea salariului de bază cu indemnizația pentru învățământul special prevăzută la lit. a) și cu gradația de merit prevăzută la lit. b), pentru personalul care are o vechime neîntreruptă de 10 ani în învățământ; d) la cuantumul salariului calculat conform lit. a)-c) se adaugă cuantumurile compensațiilor tranzitorii aferente lunii iulie 2016.”

Potrivit art. 1 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 3¹ alin. (2), (3) și (8), art. 3³ și 3⁴ din OUG nr. 57/2015, aprobate prin HG nr. 582/2016 „În situația în care drepturile salariale stabilite începând cu luna august 2016, utilizând salariile de bază prevăzute în anexa nr. 1 pct. 2 la care se adaugă drepturile de la art. 1 alin. (2) lit. a)-e), sunt mai mici decât salariul de bază aferent lunii iulie 2016 se păstrează acesta din urmă, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. După comparație, la drepturile salariale stabilite se adaugă elementele salariale prevăzute la alin. (2) lit. f), în măsura în care sunt îndeplinite condițiile de acordare.”

Conform art. 38 alin. (1), (2) lit. a) și art. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice “(1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017. (2) Începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumurile brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumurile sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de

salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...) (3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Se mai reține că la data de 31.01.2018 a intrat în vigoare HG nr. 34/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru personalul din familia ocupațională de funcții bugetare "Învățământ", astfel că începând cu această dată reclamantul beneficiază, așa cum a susținut și în acțiune, de sporul pentru condiții vătămătoare sau periculoase.

Față de succesiunea actelor normative enumerate și în raport de cuantumul drepturilor salariale din 2016 care includ și sumele compensatorii pentru condiții vătămătoare și periculoase în cuantum de 15% din salariul de bază, apreciind că pârâtul nu a respectat dispozițiile legale în stabilirea drepturilor salariale ale reclamantului, acțiunea de față urmează a fi admisă în parte având în vedere că prin sentința nr.2581/2016 pronunțată de Tribunalul Hunedoara, plata sumelor compensatorii s-a realizat până la data pronunțării sentinței (06.12.2016), astfel că în cauza de față sumele compensatorii pot fi acordate numai din ziua următoare (07.12.2016).

În ceea ce privește data până la care se vor acorda drepturile pretinse de către reclamant, instanța va dispune până la data de 30.01.2018, după cum s-a solicitat de către reclamant, având în vedere că începând cu data de 31.01.2018 reclamantul beneficiază de drepturile prevăzute de HG nr. 34/2018.

Pe cale de consecință, în temeiul dispozițiilor legale mai sus citate, acțiunea de față va fi admisă în parte, urmând ca pârâtul să fie obligat la calculul și plata către reclamant a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15 % din salariul de bază, începând cu data de 07.12.2016 și până la data de 30.01.2018, sume ce se vor actualiza, în baza art. 166 alin. (4) Codul muncii, cu indicii de inflație până la data plății efective, pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, iar în rest acțiunea va fi respinsă ca neîntemeiată.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

***Pentru aceste motive,
În numele legii,***

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cod fiscal 4944354, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Herepean Nicolae**, în contradictoriu cu pârâtul **Liceul Tehnologic „Constantin Bursan” Hunedoara**, cu sediul în Hunedoara, str. Turnătorului nr. 1, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15% din salariul de bază, începând cu data de 07.12.2016 și până la data de 30.01.2018, actualizate cu rata inflației până la data plății efective.

Respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.
Executorie de drept.
Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.
Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.
Pronunțată în ședința publică din data de 01.10.2018.

**Președinte,
Pupăză Mihaela Liliana**

**Asistent judiciar,
Rista Nicoleta Eugenia**

**Asistent judiciar,
Florea Ionela**

**Grefier,
Sileam-Resedia Diana**

4 ex.
Asist. jud. FI/Gref. SRD
10.10.2018

PENTRU CONFORMARE
GREFIER
